

Pracovní název: V LESE  
Oficiální název: V LESE  
Verze: 1.7 z 17. 3. 2008  
Autor: MICHAL GAJDŮŠEK  
Námět: MICHAL GAJDŮŠEK  
Započetí práce: 18. října 2006  
Dokončení práce: 17. března 2008

*Příběh i postavy jsou smyšlené.*

**Toto dílo není vhodné pro děti a mladistvé.**

URČENO POUZE KE ČTENÍ V SOUKROMÝCH PODMÍNKÁCH.  
JAKÁKOLIV REALIZACE TOHOTO DÍLA JE ZAKÁZÁNA.  
ZVEŘEJNĚNÍ CELÉHO DÍLA NEBO JEHO ČÁSTI JE BEZ PÍSEMNÉHO  
SVOLENÍ AUTORA POVOLENO POUZE NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH  
[WWW.FILMOVANI.CZ](http://WWW.FILMOVANI.CZ)

1 EXT. LES - DEN

SÉRIE ZÁBĚRŮ lesa.

STŘIH:

2 EXT. LES/ TÁBOŘIŠTĚ - DEN

KAMERA se pohybuje mezi stromy v lese a pozoruje malou louku uprostřed lesa.

Na louce je několik stanů a všude kolem pobíhají DĚTI a hrají si. Ozývá se dětský SMÍCH a POKŘIKY. Děti si hrají s míčem (volejbal, házená apod.).

Po chvíli jedno dítě hodí míč daleko a ten se odkutálí do lesa. KLÁRA (malé děvče) běží pro míč do lesa. Pomalu vstupuje do lesa a blíží se k míči, který je kousek od ní. Za ní z louky stále vycházejí hlasité ZVUKY (dovádění dětí). Klára se ohýbá pro míč, bere ho do rukou, narovná se... -v tom vše okolo UTICHNE. V lese je naprosté TICHŮ. Klára se velice vyděsí, pomalu se otáčí zpět, aby viděla na louku. Otočí se a v obličeji se jí objeví obrovský strach a děs. Začne z plných plic JEČET. KAMERA se podívá Klárčiným pohledem na louku - ta je zcela prázdná: nikdo a nic tam není, všichni beze stopy zmizeli.

STŘIH:

3 TEMNOTA

ÚVODNÍ TITULEK: „V LESE“

STŘIH:

4 EXT. LES - DEN

SÉRIE ZÁBĚRŮ A RYCHLÝCH STŘIHŮ:

Klára k smrti vyděšená utíká lesem, proplétá se mezi stromy, prodírá se křovím, běží z kopce atd.

STŘIH:

5 EXT./INT. SILNICE / AUTO - DEN

Asfaltová silnice vedoucí lesem. Z lesa náhle na silnici vbíhá Klára. Po silnici jede terénní automobil a v něm sedí 4 mladí lidé - DAVID, TOMÁŠ, LENKA, MONIKA.

6 V AUTĚ: Všichni se mezi sebou baví a mají dobrou náladu, smějí se. Řidič David povídá veselou historku a příliš se nevěnuje řízení.

DAVID

... on o tom totiž vůbec nevěděl  
a jak tam vešel tak-

Monika se podívá před sebe na silnici a zakřičí na Davida.

MONIKA

POZOR!!!

David rychle otáčí hlavou na silnici a dupá na brzdu. Auto smykem velice prudce zastavuje.

Metr před autem stojí Klára, je zcela vyčerpaná, vyděšená a v šoku. Posádka automobilu se chvíli na Kláru jen dívá, poté ze zadních dveří rychle vystoupí Lenka a běží před auto za Klárou. Chvíli na to vystoupí z auta i ostatní tři.

LENKA

Jsi v pořádku?

Klára se rozbřečí.

LENKA (POKR.)

Co se ti stalo?

MONIKA

(k Kláře)

Už je to dobrý... neplakej.

Monika obejmě Kláru. Tomáš a David se na sebe nechápavě dívají.

TOMÁŠ

(k Lence)

Zeptej se jí, kde má rodiče?

Lenka si dřepne ke Kláře. Monika přestává objímat Kláru.

LENKA

(k Klára)

Kde máš maminku?

(pauza)

Ztratila jsi se?

(pauza)

S kým tu byla?

MONIKA

(k Klára)

Kde jsou ostatní?

Klára ubrečená zvedá svou ruku, natahuje ji a ukazuje směrem do lesa. Tomáš, David, Lenka i Monika se podívají do lesa směrem, kterým Klára ukazuje.

David vytahuje mobil, dívá se na jeho displej ukazující „SÍŤ NENALEZENA“. K Davidovi přistoupí Tomáš.

TOMÁŠ

(k David)

Zapomněls kde jsme?

DAVID

Vím moc dobře kde jsme.

A taky jsme sem jeli hlavně proto, že tu není signál.

(k ostatním)

Odvezem ji na policii.

LENKA

(k Davidovi)

Kde tady chceš hledat policii?

-Vždyť tu v okolí nikdo není.

TOMÁŠ

A co ten hotel? Tam přece někdo bude. A stejně se sem od jinud nemohla dostat.

Monika vezme Kláru za ruku a pomalu ji odvádí do auta. Ostatní též nastupují do auta.

MONIKA

Pojď. Neboj se. Už jsi v bezpečí.

Všichni nastupují do auta. Auto se otáčí a jede zpět po silnici.

STŘIH:

7 EXT. HOTEL - DEN

Auto přijíždí k hotelovému komplexu u lesa (chata nebo nějaké menší městečko daleko od civilizace). Auto zastavuje před hotelem.

STŘIH:

8 INT. HOTEL/ RECEPCE - DEN

Otevírají se dveře a dovnitř vchází David, Tomáš a za nimi Monika s Klárou (drží se za ruce) a Lenka. David ZAZVONÍ na zvonek a čekají. Po chvílce do recepcy vejde HOTELNÍK (je nepříjemný a neochotný).

HOTELNÍK

Přejete si?

DAVID

Kousek odsud jsme našli ztracenou holku.

HOTELNÍK

Jak víte, že je ztracená?

Všichni se nechápavě na Hotelníka podívají. Lenka mu mírně naštvaným hlasem řekne:

LENKA

Tak asi desetiletá holka se nebude jen tak sama procházet lesem!

HOTELNÍK

No dobře. ...Jen jsem se zeptal.  
-A co já s tím, že se ztratila?

TOMÁŠ

Tak snad zavolejte policii!

HOTELNÍK

Jo a čím?

TOMÁŠ

Telefonem!

HOTELNÍK

Nefunguje.

TOMÁŠ

Jak nefunguje?!

HOTELNÍK

Prostě nefunguje. Pracuju snad u  
Telecomu? -Tak jak to mám vědět?  
Včera přestal fungovat.

LENKA

(k Tomáš)

Pojď prosím tě. -To nemá cenu.  
Odvezem ji do města.

TOMÁŠ

(k Lenka)

Počkej.

(k Hotelník)

Vy jste ji nikdy neviděl? Nebydlí  
u vás?

HOTELNÍK

Co já vím? Nemůžu si přece  
pamatovat každýho.

TOMÁŠ

(k kolegům)

Jdeme.

Tomáš, David, Lenka, Monika a Klára odcházejí ven.

STŘIH:

9 EXT. HOTEL - DEN

Tomáš a spol. vycházejí z hotelu a jdou zpět ke svému  
autu. Monika drží Kláru za ruku.

DAVID

Kretén jeden.

LENKA

(s úsměvem)

To jsme narazili na toho  
nejpříjemnějšího člověka tady v  
okolí.

MONIKA

(k Klára)

Odvezem tě do města, jo? Neboj  
se.

David odemyká dveře od auta, zároveň se otevírají dveře  
od hotelu a v nich stojí Hotelník a volá:

HOTELNÍK

Počkejte!

David a spol. se otočí k Hotelníkovi.

HOTELNÍK (POKR.)

Támhle bydlí správce parku...  
ten ví o všem, co se v lese jen  
šustne.

Hotelník ukázal rukou na stavbu vedle hotelu, po  
dokončení věty vešel zpět do hotelu a zavřel dveře.

LENKA

A hele, morous roztál.

STŘIH:

10 EXT. HOTEL/ SPRÁVCŮV DŮM - DEN

David a spol. stojí u dveří správce domu. David ZAKLEPE  
na dveře. Po chvilce se dveře otevírají a v nich stojí  
SPRÁVCE parku.

DAVID

Dobrý den.

SPRÁVCE

Dobrý.

DAVID

Tahle holka-  
(ukáže na Kláru)  
-nám vběhla před auto asi deset  
kilometrů odsud.

Správce se podívá na Kláru.

SPRÁVCE

(k Klára)

My už jsme se přece viděli.

(k David)

Mají tábor v lese.

Pojďte dál.

Všichni vcházejí do domu.

STŘIH:

11 INT. SPRÁVCŮV DŮM

SPRÁVCE

Posaďte se.

Do pokoje vchází SPRÁVCOVA ŽENA.

SPRÁVCE (POKR.)

(k své ženě)

Máme návštěvu. Našli v lese tuhle holčičku.

Všichni se vzájemně krátce představí.

Správčova žena přistoupí ke Kláře.

SPRÁVCOVA ŽENA

(k Kláře)

Ahójj. Ty si se ztratila? Máš hlad? Žízeň?

Klára nic neříká.

SPRÁVCOVA ŽENA (POKR.)

(k hostům)

Dáte si něco? ... -Uvařím vám čaj.

Správčova žena odchází do kuchyně.

SPRÁVCE

Předevčirem sem přijeli... mají tábor v lese. Víím, kde to je, tak tam hned zajedu. Bohužel nefungují telefony, tak nemůžu zavolat policii.

Klára pošeptá něco Monice do ucha.

MONIKA

(k Správce)

Potřebuje na záchod.

SPRÁVCE

(ukáže směr rukou)

Tady za rohem.

Monika a Klára vstanou a společně odcházejí na toaletu.



SPRÁVCE (POKR.)

Kde že jste ji přesně našli?

LENKA

Severně na silnici... tak  
15 minut jízdy autem.

SPRÁVCE

To si teda pořádně zaběhla,  
protože ten tábor je od silnice  
nejmíň pět kilometrů.

Správčova žena přináší čaj, rozdává šálky, hosté pomalu pijí. Do pokoje se vrací Monika s Klárou - Monika je vystrašená, ostatní si toho všimají.

TOMÁŠ

Co se stalo?

MONIKA

Ona mi řekla, že všichni zmizeli  
... že jsou pryč.

DAVID

Jak zmizeli?

MONIKA

No že všichni najednou zmizeli.

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

12 ZÁBĚR na správčův dům.

STŘIH:

13 INT. SPRÁVČŮV DŮM (O NĚCO POZDĚJI)

Klára je se Správčovou ženou v kuchyni, ostatní jsou v pokojích. Správce si balí do batohu věci.

DAVID

Můžeme vám nějak pomoci?

SPRÁVCE

Jestli chcete, můžete jít se mnou. Žena tu s ní bude a řekne někomu v hotelu, aby dojel do města pro policii.

MONIKA

Tak do toho města můžeme zajet  
my.

SPRÁVCE

Stejně by se sem policie dostala  
až večer a to už nikoho hledat  
nebudou. -Jestli chcete opravdu  
pomocť, tak bych byl rád, kdyby  
jste jeli se mnou.

MONIKA

(k kolegům)

Raději bych tu zůstala.

TOMÁŠ

Co je? Bojíš se?

MONIKA

Však víš co říkala... -nechci  
zmizet jako oni.

SPRÁVCE

Znáte děti - ti toho namluví.  
Určitě se jen ztratila, ale pro  
jistotu tam zajedu. - A taky ji  
zcela jistě už dávno hledají.

TOMÁŠ

(k Správce)

Pojedeme s váma.

(k kolegům)

Souhlasíte?

-Pokyvují souhlasně hlavami, i když ne zcela přesvědčeně.

STŘIH:

## 14 EXT. HOTEL/ SPRÁVCŮV DŮM - DEN

Z domu vycházejí David, Tomáš, Lenka, Monika a Správce. Jdou ke svým autům. Ve dveřích Správcova domu stojí Správcova žena s Klárou a loučí se s nimi. Správce míří ke svému autu a volá na Davida a spol.:

SPRÁVCE

Jedte za mnou.

Správce nasedne do svého auta, David a spol. zase do jejich. Správce se rozjíždí a vjíždí na silnici. David a spol. následují správce a jedou za ním.

STŘIH:

## 15 SÉRIE ZÁBĚRŮ:

Obě auta projíždí po ASFALTOVÉ SILNICI, poté vjíždí na nezpevněnou LESNÍ CESTU. Jedou do kopce LESEM...

STŘIH:

## 16 INT./EXT. AUTOMOBIL/KRAJINA - DEN

Pohled z auta Davida na auto správce jedoucí před ním. Auto správce dojíždí k okraji lesa, kde se cesta zužuje, auto zastavuje. David zastavuje u auta správce.

STŘIH:

## 17 EXT. U LESA - DEN

Správce vystupuje ze svého auta a jde k autu Davida.

SPRÁVCE

Dál musíme jít pěšky. Je to asi půl hodiny chůze.

David a spol. vystupují z auta.

SPRÁVCE (POKR.)

Vemte si s sebou raději věci, kdyby jsme tam museli přespat.

Všichni si berou batohy, vstupují po cestě do lesa.

STŘIH:

18 EXT. LES - ODPOLEDNE

ZÁBĚRY z dálky ne les.

STŘIH:

19 EXT. LES - ODPOLEDNE

SÉRIE ZÁBĚRŮ: Správce, David, Tomáš, Monika a Lenka procházejí lesem.

STŘIH:

20 EXT. LES - ODPOLEDNE

KAMERA si všímá Davida a Lenky, jdou za sebou.

LENKA

Takhle jsem si teda náš výlet nepředstavovala.

DAVID

Aspoň bude nějaký vzrůšo.

LENKA

Tomuhle říkáš vzrůšo?

DAVID

Spíš bude vzrůšo, až zjistíme, že ti lidi všichni fakt zmizeli.

David se zasměje, Lenka se na něj nechápavě a mírně vyděšeně podívá. Lenka se poté otáčí za sebe na Moniku s výrazem (jako že „slyšela jsi to?“), Monika se na Lenku usměje (jako že „však ho znáš - je trhlej“). KAMERA popojde dozadu a zabírá Moniku a Tomáše.

MONIKA

(k Tomáš)

S těma dvěma bude teda zábava.

TOMÁŠ

(s úsměvem)

A se mnou ne?

KAMERA zabírá Správce, který jde v čele celé skupinky. Správce se otáčí a hlasitě všem říká:

SPRÁVCE

Za chvíli tam budeme.

Celá skupinka jde dál lesem, David, Tomáš, Lenka a Monika se usmívají, baví se mezi sebou (nejde je slyšet), najednou se pár metrů za skupinkou ozve ohromná RÁNA. Všichni se velice vylekají, otáčejí se za sebe, z vyděšenými výrazy se dívají před sebe - na zemi spatřují rozpadlé staré piáno, ze kterého ještě vycházejí ZVUKY strun po nárazu. Všichni se na sebe vyděšeně dívají. Po chvílce jde Správce k pianu, za ním i ostatní. Všichni přicházejí k pianu, zmateně a se strachem si ho prohlížejí; dívají se nahoru, kde jsou jenom stromy a obloha. Lenka dostává strach, otáčí se a jde směrem zpět, odkud přišli.

LENKA

Padám odsud!

DAVID

Počkej!

Lenka se zastaví, otočí se na Davida.

DAVID (POKR.)

Kam chceš jít!?

LENKA

Zpátky. Nebudu v lese, kde straší!

MONIKA

Vždyť se to dá určitě nějak vysvětlit.

LENKA

Jo? A jak to chceš vysvětlit?

TOMÁŠ

Neblbni! Asi to vypadlo z letadla.

K Tomášovi přistoupí David a potichu mu řekne:

DAVID

Tomu přece sám nevěříš.

LENKA

No jasně! Z letadel běžně padají klavíry.

DAVID

To je piano.  
(usměje se)

TOMÁŠ

(k Lenka)

Stejně odsud netrefíš ani k autu. A i kdyby, tak nemáš klíčky, takže se stejně nikam nedostaneš.

SPRÁVCE

(k Lenka)

Má pravdu. Ten tábor je odsud už jen pár minut. Dojdeme tam, a pak se vrátíme. ... Víím, že to piano je zvláštní, ale... není to nemožný... To byste se divila, co všechno padá z oblohy.

Lenka váhá, po chvílce se vrací k ostatním. Všichni se dají rychle na cestu, odcházejí, Tomáš jde poslední a ještě se naposledy podívá na piano.

STŘIH:

21 EXT. LES - ODPOLEDNE

SÉRIE ZÁBĚRŮ: Správce a spol. velice rychlou chůzí procházejí lesem. Tři poslední: Lenka, Monika a Tomáš se stále se strachem rozhlížejí po okolí a za sebe.

STŘIH:

22 EXT. TÁBOŘIŠTĚ - ODPOLEDNE

Správce a spol. v dálce spatřují tábořiště.

SPRÁVCE

Už tu jsme. Táhle to je.

Skrz stromy jdou vidět stany a z těch míst se ozývají HLASY skotačících dětí. Všem se v obličejích objeví nadšení a úleva, radostně spěchají do tábořiště.

Správce a za ním ostatní vycházejí z lesa, HLASY dětí postupně utichají. Lenka nadšeně předbíhá ostatní a míří k prvnímu stanu, který vidí zezadu. Lenka přichází s úsměvem na tváři ke stanu, obchází ho, chystá se vejít dovnitř v domnění, že tam jsou děti - v tom se náhle zastaví a začne JEČET. Ostatní za ní rychle utíkají, dobíhají k ní a s hrůzou se dívají na stan a zbytek tábora.

ZÁBĚR na stan a zbytek tábora: stanem a zbytkem tábora vede jakási pomyslná přímka, která vše rozděluje - stan je přesně rozříznutý, ohniště je napůl - v jedné části je popel, v druhé části je jen tráva a po ohništi ani památka. U ohniště stojí rozříznutý hrnec. Všichni se vyděšeně dívají. KAMERA je u země a zabírá nohy všech - pomalu se k nim kutálí míč. Všimají si míče a nechápavě a vyděšeně se podívají za sebe - nic nevidí. Po chvilce se kolem dokola začnou z lesa ozývat ZVUKY dětí, rozhlasové vysílání a různé ruchy.

ZÁBĚRY na les - nikde nejde nic vidět. KAMERA se točí kolem dokola Správce a spol.

DAVID

Asi by jsme měli vypadnout.

Ihned po této větě se začne padat z lesa STROM - dopadne přímo doprostřed tábořiště kousek od Správce a spol. Všichni pak začnou utíkat pryč z tábořiště cestou, odkud přišli.

STŘIH:

23 EXT. LES - PODVEČER

SÉRIE ZÁBĚRŮ:

Správce, David, Tomáš, Lenka a Monika utíkají lesem.

STŘIH:

24 EXT. LES - VEČER

Správce, David, Lenka a Tomáš se zastavují, hluboce vydechují. Po chvilce se Lenka rozhlíží...

LENKA

Kde je Monika?

Všichni se vyděšeně rozhlížejí, nikde Moniku nevidí. Tomáš z plných plic křičí po lese:

TOMÁŠ

Moniko!!!

Po chvilce se k Tomášovi připojí i Lenka.

LENKA

Moniko!!!

Tomáš a Lenka přestávají volat Moniku, všude je ticho, Monika se neozývá.

TOMÁŠ

Musíme se pro ni vrátit!

DAVID

Kam vrátit? Nevíme, kde se ztratila.

TOMÁŠ

Co to žvaníš!? Od kud asi deme?!

DAVID

Hele klídek. Chci je říct, že může být kdekoliv - stejně jak ty děcka.

TOMÁŠ

To ji tu chceš nechat?

DAVID

Samozřejmě že ne. Ale bude rozumnější, když nejdřív zajedem pro pomoc. Nebo se tu taky ztratíme a už nepomůžeme nikomu.

TOMÁŠ

Bez ní se odsad' nehnu.

SPRÁVCE

Měli by jsem se po ní podívat. Ušli jsme nanejvýš pár set metrů, tak tu někde musí být.

TOMÁŠ

Moje řeč.

Tomáš se ihned otáčí a jde zpět hledat Moniku.

SPRÁVCE

(k David, Lenka)

Když ji do půl hodiny nenajdeme, vrátíme se.

Správce, David a Lenka jdou směrem za Tomášem, hledají Moniku.

STŘIH:



25 EXT. LES - VEČER

Tomáš, David, Lenka a Správce procházejí lesem. Tomáš je patnáct metrů v čele před ostatními, rozhlíží se po okolí a opakovaně volá:

TOMÁŠ

Moniko!!

O něco později Tomáš zastavuje a ostatní ho docházejí a též se zastavují.

SPRÁVCE

Měli bychom se vrátit. Už se stmívá a nemuseli by jsme se odsud dostat.

TOMÁŠ

Přece ji tu nemůžeme nechat!

SPRÁVCE

V noci stejně nikoho nenajdeme. Když se dostaneme pryč, můžeme zkusit přivolat policii a ti můžou nasadit vrtulník s termovizí. Sami tu přes noc nic nezmůžeme. Jenom bysme ztratili celou noc.

Tomáš je skleslý, chvíli se rozmýšlí.

TOMÁŠ

Dobře.

Všichni se otáčejí, jdou zpět odkud přišli. Ujdou asi dvacet metrů a náhle se zastavují a vyděšeně se dívají před sebe.

ZÁBĚR z dálky na Správce, Tomáše, Davida a Lenku - stojí na okraji louky - tábořiště. Stany jsou pryč, uprostřed je ohniště s hořícím ohněm, kolem dokola nic není. Lenka je ze všech nejvíc vyděšená, téměř se rozberečí.

LENKA

(třesoucím se  
hlasem)

Vždyť to tady nemá být.

DAVID

Co se to tu kurva děje?

Správce vytahuje z kapsy GPS navigaci, dívá se na ni.

SPRÁVCE

Jen klid. Akorát jsme se trochu zamotali. To se stává.

(ukazuje směr rukou)

Tudy.

Správce jde směrem, kterým ukázal, Lenka jde hned za ním, David a Tomáš se na chvílku zdrží.

DAVID

(k Tomáš)

A co ten oheň?

David a Tomáš se na sebe podívají, poté jdou za Správcem a Lenkou.

STŘIH:

26 EXT. LES - PŘED SETMĚNÍM

Správce a spol. procházejí rychle lesem, Správce neustále kontroluje polohu pomocí GPS navigace. Správce se za chůze otáčí na ostatní:

SPRÁVCE

Už tam budeme.

Na obzoru spatřují okraj lesa. Všichni si oddechují, nejvíc Lenka, která se usmívá. Všichni ještě přidají na rychlosti a přibližují se k okraji lesa. Jako první se Lenka prodírá kolem posledních stromů a vychází z lesa.

ZÁBĚR zepředu na Lenku vycházející z lesa. Lenka se zastavuje, usmívá se - úsměv jí však z tváře rychle mizí a namísto něj se objevuje zoufalý výraz, Lenka začíná brečet. Z lesa vycházejí i ostatní, postaví se vedle Lenky a vyděšeně se dívají před sebe.

KAMERA se otáčí a spatřuje prázdné tábořiště, pouze s ohništěm a hořícím ohněm. Správce se nevěřícně dívá na GPS navigaci a kroutí hlavou.

SPRÁVCE

To přece není možný.

Všichni nehnutě stojí v šoku.

Po chvíli:

DAVID

A co teď? ... Měli jsme  
vocaď vypadnout dokud to  
šlo!

TOMÁŠ

Taks měl jít! Kdo ti v tom  
bránil?

David naštvaně přistoupí k Tomášovi a prudce do něj  
strčí.

DAVID

Kdo asi!? Už jsme dávno mohli  
bejt pryč, nebýt tady pana  
„hrdiny“.

TOMÁŠ

Že ty by ses klidně vysral na  
Moniku, za to já ti nemůžu.

DAVID

Já že bych se na ni vysral?  
Kdyby bylo po mým, už ji  
hledali policajti.

David a Tomáš se chtějí poprat, Správce se však mezi ně  
vrhá.

SPRÁVCE

No tak! Uklidněte se! Tímhle  
nic nevyřešíte.

David a Tomáš se pomalu uklidňují, odstupují od sebe.

SPRÁVCE (POKR.)

Jednou jsme se v týhle  
situaci ocitli, tak už to  
nějak musíme zvládnout.

(...)

Přespíme tady.

LENKA

Cože!?

SPRÁVCE

Je to nejlepší místo.  
A aspoň víme, kde jsme.

LENKA

Vždyť tu straší!

SPRÁVCE

Jestli tady straší, tak  
straší i jinde. Navíc nikam  
dál už by jsme dnes nedošli.

LENKA

A co ten oheň? A to ostatní?

SPRÁVCE

Nějak na to přijdeme.

Správce jde směrem k ohništi. David, Tomáš a Lenka chvíli  
vyčkávají, poté jdou za Správcem.

STŘIH:

27 EXT. TÁBOŘIŠTĚ - PŘED SETMĚNÍM

Správce, David, Tomáš a Lenka stojí u ohniště.

SPRÁVCE

Postavíme tu stany.

Správce a kluci si sundávají batohy a prohrabují se v  
nich. Všichni (včetně Lenky) jsou natočeni čelem k  
ohništi. Tomáš se probírá svým batohem, je stále  
nervóznější - nemůže něco najít.

TOMÁŠ

(k David)

Kde mám stan?

DAVID

To si snad děláš srandu?  
Tys ho nevzal?

TOMÁŠ

Bral jsem ho. Vždyť jsem ho  
ještě kontroloval!

TOMÁŠ (POKR.)

Tys ho neviděla Lenko?

Tomáš se během věty otáčí na Lenku, která stojí vedle  
něj. Lenka strnule stojí a dívá se směrem za Tomáše.  
Tomáš a David se dívají na vyděšenou Lenku, poté se  
otáčejí za sebe (směrem, kterým se dívá Lenka), obrovsky  
se vylekají, ihned si stoupají a odskakují dozadu.

DAVID

A do prdele!

Správce se podívá do stejných míst. KAMERA se pomalu otáčí na to, na co se všichni dívají - dva metry za místy, kde klečel Tomáš, stojí složený Tomášův STAN.

DAVID

Ty vole... na tohle už  
nemám nervy.

Všichni čtyři pomalu couvají dál od stanu a ohniště, Tomáš se však zastavuje a naopak jde pomalu ke stanu - ostatní ho pozorují zpovzdálí. Tomáš se velice pomalu blíží ke stanu, je již u něj, pomalu natahuje ruku k zipu od vchodu do stanu. Pomalu rozepíná zip, poté s velkým strachem pomalu rozhrnuje plachtu stanu v vchodovém prostoru, nahlíží dovnitř...

TOMÁŠ

(udiveně)

Moniko!

Tomáš leze do stanu, David a Lenka se též rozeběhnou ke stanu.

VE STANU leží spící Monika, Tomáš se nad ní sklání, Monika se pomalu probírá, otevírá oči.

MONIKA

Tome.

TOMÁŠ

Už je to dobrý. Jsme tady.

David a Lenka nakukují do stanu. Monika pomalu vstává a společně s Tomášem vychází ven ze stanu.

LENKA

(k Monika)

Co se stalo?

Všichni se napjatě na Moniku dívají. Monika pomalu začíná odpovídat, je stále velice rozespalá.

MONIKA

To jsem to včera tak přehnala?

Ostatní se na Moniku nechápavě dívají.

DAVID

S čím?

MONIKA

No s pitím. Protože mám  
fakt úplný vokno.

Lenka se začíná smát, po chvílce se k ní připojí i David  
s Tomášem.

MONIKA (POKR.)

Čemu se smějete? Co jsem  
ještě udělala?

TOMÁŠ

(s úsměvem)

Ale nic.

STŘIH:

28 EXT. TÁBOŘIŠTĚ - NOC

Je noc, uprostřed tábořiště hoří oheň, kolem něj sedí  
Správce, Tomáš, David, Lenka, Monika; za nimi jsou  
postavené tři stany. Všichni něco málo pojídají, jsou  
potichu, jsou mírně vyděšení a rozhlíží se po okolí.

SPRÁVCE

Měli by jsme si na noc  
určit hlídky.

LENKA

Fajn. Zamlouvám si příští  
noc.

DAVID

Myslel na tuhle noc.

LENKA

No právě. Snad si nemyslíš,  
že budu mít hlídku?

SPRÁVCE

Těší mě váš zájem, takže si  
beru hlídku jako první...  
jestli vám to nikomu nevadí?

LENKA

V poho. Souhlasím.

David a Tomáš se Lence zasmějí.

Je o něco později. Lenka jako první zalézá do stanu, hned potom se k ní hodlá přidat David a nakukuje do stanu, Lenka ho však hned zastaví.

LENKA  
(odkašle si)  
Tak na to zapomeň.

David ustoupí a místo něj vlez do stanu Monika.

MONIKA  
(k David)  
Smůla. Zkus to jindy.

Tomáš se zasměje Davidovi. David jde společně s Tomášem k vedlejším stanu.

TOMÁŠ  
(směje se)  
To ti moc nevyšlo.

DAVID  
Čemu se směješ. Kdybych spal  
s Lenkou, kde by asi teď  
spala Monika?

David vlez do stanu, Tomášovi zmizí úsměv z tváře a na chvíli se zamyslí, poté vlez do stanu za Davidem.

O NĚCO POZDĚJI: Tomáš s Davidem a Lenka s Monikou spí ve stanech, Správce sedí u ohně a rozhlíží se po okolí.

ZÁBĚRY do temna na les a ZÁBĚRY z dálky na tábořiště.

Náhle se z lesa začínají ozývat ZVUKY - šustění, praskání větví. Správce se postaví, bere baterku a svítí s ní do míst odkud vycházejí zvuky - Správce nic nevidí. Zvuky na chvíli ustávají, poté se zas objevují, ale na druhé straně tábořiště. Správce se otáčí, je stále více vyděšený, ale pořád nikoho a nic nevidí. ZVUKY se stále zesilují a ozývají se s čím dál více míst. Do toho se přidá HLUK SILNÉHO VĚTRU, vše se stále zesiluje a zesiluje... pak vše náhle ustane, nastává absolutní TICHŮ. Správce se točí kolem dokola, poté se zastavuje, hluboce dýchá, jeho dech je jediné co jde slyšet. Pár sekund je naprosté TICHŮ, Správce napjatě naslouchá, a v tom se ozve neuvěřitelně hlasitý ZVUK LODNÍ SIRÉNY (zaoceánská loď) - siréna hučí několik dlouhých sekund, Správce si zacpává uši a v agónii si kleká na zem. Siréna ustává. Správce si stoupá a belhá se ke stanu s Davidem a Tomášem, rychle ho otevírá - David a Tomáš hluboce spí.

Správce jimi třese.

SPRÁVCE

Vzbudte se!

David s Tomášem se pomalu probírají.

DAVID

(rozespale)

Co je?

SPRÁVCE

Vy jste to neslyšeli?

TOMÁŠ

(rozespale)

Co jako?

SPRÁVCE

Ten rámus.

DAVID

(s úsměvem)

Myslíte Tomášovo chrápání?

SPRÁVCE

-Přece tu sirénu.

Tomáš kroutí hlavou.

TOMÁŠ

Nic jsme neslyšeli. ...

Jděte se raději už vyspat.

Vežmem to za vás.

O NĚCO POZDĚJI: Tomáš s Davidem jsou na hlídce u ohně. Tomáš skoro usíná a David se zruděně dloubá v ohništi klackem.

DAVID

Kašlu na to. -Jdu spát.

David vstává od ohniště a jde do stanu. Tomáš chvíli sedí na místě, pak se ale rozmyslí a jde si také lehnout do stanu.

STŘIH:



29 EXT. LES - PŘED ÚSVITEM AŽ RÁNO

ZÁBĚRY vycházejícího slunce.

STŘIH:

30 EXT. TÁBOŘIŠTĚ - RÁNO

Všude je klid, ohniště je vyhaslé, stany jsou na svých místech.

DETAILNÍ ZÁBĚR na stan holek. Ze stanu vylézá Lenka a za ní Monika - KAMERA zabírá pouze jejich nohy. Holky si stoupají naproti sobě, KAMERA zabírá Moniku zezadu, Lenka je naproti ní, takže nejde vidět, (holky se na sebe podívají) obě začínají KŘIČET.

VE STANU KLUKŮ: KŘIK holek pokračuje a to probouzí Davida a Tomáše, ti okamžitě vstávají a vybíhají ze stanu, spatřují holky.

ZÁBĚR na obličeje holek - ty jsou celé (od čela po tváře) pomalovány neznámými znaky a symboly černé barvy. KAMERA se otáčí na Davida a Tomáše, ti se podívají na sebe a rovněž jsou celé jejich obličeje pomalovány stejnými znaky. Všichni čtyři jsou vyděšení, Tomáš rychle běží ke stanu Správce, vchází dovnitř, vidí spacák, natahuje se k němu, odhrnuje ho.

DETAILNÍ ZÁBĚR na odhrnující se spacák: uvnitř spacáku je namísto Správce hromada KRVAVÉHO MASA.

Tomáš se obrovsky vyděsí, rychle vybíhá ze stanu a venku zvrací.

DAVID

(vyděšeně)

Co je?

David na chvilku nakoukne do stanu.

TOMÁŠ

(k všem)

Musíme vypadnout! HNED!!!

Lenka s Monikou směřují ke svému stanu.

DAVID

(k holkám)

Vykašlete se na věci! Dělejte, padáme!

Holky se otočí a všichni společně utíkají z tábořiště do lesa. Tomáš počká na poslední Moniku. Všichni si pomocí oblečení, kapesníků a rukou otírají obličej, postupně všechny znaky smazávají.

TOMÁŠ

Jdi přede mnou. - Podruhé  
už si tě ztratit nenechám.

Monika se krátce trochu usměje.

STŘIH:

31 EXT. LES - DEN

Všichni čtyři velice rychlou chůzí (až během) procházejí lesem. Stále se navzájem kontrolují a rozhlížejí se kolem sebe.

O NĚCO POZDĚJI se všichni čtyři zastavují v lese - jsou vyčerpaní a odpočívají.

PO CHVILCE si Monika něčeho všimne.

MONIKA

(k všem)

Hele.

Monika ukazuje rukou před sebe, ostatní se podívají tím směrem. Monika ukazuje na malého KLUKA stojícího asi dvacet metrů od nich - je otočený zády a na sobě má bílé oblečení.

DAVID

Vykašlete se na to.

MONIKA

To ho tu chceš nechat?

Monika kráčí k Klukovi.

DAVID

(volá na Moniku)

Nevíš co je zač?

Monika jde dál, Tomáš se přidá k Monice, za okamžik jdou za nimi i David s Lenkou.

Monika s Tomášem se přibližují ke Klukovi, už jsou od něj jen pár metrů, kousek od něj se zastavují, po chvílce je docházejí David s Lenkou. Všichni čtyři se dívají na Kluka - ten stále nehnutě stojí otočený zády. Monika začíná pomalu mluvit na Kluka.

MONIKA

Haló! ... Chlapče! ...  
Slyšíš mě?

Kluk nereaguje. Po chvílce se Tomáš odhodlá, a pomalu přistupuje ke Klukovi, pomalu mu pokládá ruku na rameno, Kluk se pomalu otáčí...

Tomáš a ostatní se při pohledu na Klukův obličej obrovsky vyděsí. (KAMERA zabírá kluka jen zezadu - jeho obličej se v ZÁBĚRU vůbec neobjeví.)

Tomáš, Monika, David i Lenka opět vyděšeně utíkají pryč od Kluka.

STŘIH:

32 EXT. LES - DEN

David, Tomáš, Lenka a Monika utíkají lesem. Po chvílce zpomalují až zastaví.

LENKA

(vyčerpaně)

Už fakt nemůžu.

Všichni hluboce dýchají, jsou velice fyzicky i psychicky vyčerpaní, holky jsou před psychickým zhroucením.

TOMÁŠ

Za chvíli se už vodsad' určitě dostanem.

LENKA

Hlavně že se snažíme vrátit už od včerejška.

TOMÁŠ

No tak..., jednou se snad z tohodle zasranýho lesa dostat musíme.

DAVID

(k Tomáš)

Myslíš?

Všichni čtyři odpočívají, když v tom se ozve ZVONĚNÍ mobilu - to vychází z míst, kde sedí Monika. Ostatní své pohledy upírají na Moniku, Monika neví co se děje. Monika si po chvílce šátrá po kapsách, nalézá mobil, vytahuje jej, ona i ostatní se nad něj nechápavě dívají.

MONIKA

To není můj.

TOMÁŠ

(k ostatním)

Vždyť tu přece není signál.

Monika vyděšeně přijímá hovor. Opatrně si přikládá sluchátko k uchu a společně s ostatními napjatě naslouchá - nic se neozývá. Po chvílce:

MONIKA

(do mobilu)

Haló?

Ticho. Všichni se napjatě na sebe dívají, po pár sekundách se z mobilu ozve velice hlasitý PANICKÝ KŘÍK. Všichni se vylekají, Monika strachy odhazuje mobil. Mobil leží na zemi a stále se z něj ozývá velice hlasitý JEKOT. Lenka, Monika, David a Tomáš se dají na útěk.

STŘIH:

33 EXT. LES - DEN

SÉRIE ZÁBĚRŮ utíkající Lenky, Moniky, Davida a Tomáše.

ZÁBĚR NA KŘOVÍ (husté malé keře, stromky apod.) z kterého postupně vybíhají Lenka, Monika a Tomáš zároveň s Davidem - David náhle zakopává, Tomáš si toho všimá, po pár metrech se zastavuje a otáčí se na Davida, který klečí na zemi a jeho nohy jsou u okraje křoví. Tomáš se otáčí na běžící Lenku s Monikou...

TOMÁŠ

(k Lenka/Monika)

Počkejte!

Lenka a Monika zastavují, otáčejí se, spatřují ležícího Davida a pomalu jdou k němu.

TOMÁŠ

(k David)

Není ti nic.

David se chystá vstát.

DAVID

Dobrý. Jen jsem zak-óóóóó!!!

David v závěru věty křičí, něco ho velkou rychlostí stahuje do křoví. Tomáš se ihned rozběhne za Davidem, než však k němu dobíhá, už celý zmizel ve křoví. Tomáš probíhá křovím-

- 34 -na druhé straně však není po Davidovi ani památky. Tomáš se rozhlíží kolem sebe, nechápe, Davida nevidí. K Tomášovi přibíhají holky.

LENKA

Co se stalo?!

TOMÁŠ

(vystrašeně)

Já... já nevím.

LENKA

Kde je?!

Lenka se s panickým strachem dívá na Tomáše, pak se otáčí a utíká zpět.

LENKA

(s pláčem)

Už to nevydržím!

Monika s Tomášem se na sebe podívají a utíkají zpět za Lenkou, probíhají skrze křoví-

STŘIH:

- 35 EXT. TÁBOŘIŠTĚ - DEN

-Monika a Tomáš vybíhají ze křoví a hned se zastavují, nevěřícně se dívají před sebe. KAMERA se otáčí a spatřuje opět tábořiště. Deset metrů před Monikou a Tomášem stojí v tábořišti Lenka - je otočená zády, Tomáš a Monika se na ni napjatě dívají; Lenka se pomalu otáčí, Tomáš s Monikou spatřují její tvář, vyděsí se.

DETAILNÍ ZÁBĚR na Lenčinu tvář - Lenka je o padesát let starší (místo Lenky zde stojí stará paní v Lenčiným oblečení), zoufale se dívá na Moniku a Tomáše.

TOMÁŠ

(k Monika)

Pojď!

Tomáš chytá Moniku za ruku a společně běží lesem, podél tábořiště, pryč.

STŘIH:

36 EXT. LES - DEN

Tomáš a Monika se drží za ruce, běží lesem.

V dálce před nimi les prosvítá a zdá se, že tam končí. Tomáš a Monika stále běží dál.

Z lesa, všude okolo nich, začínají vycházet zvláštní ZVUKY (křik lidí, rádiové a televizní stanice, střelba, výbuchy, zvuk zvířat, vlny oceánu atd.). Monika a Tomáš se za běhu rozhlíží kolem sebe, vidí však jen prázdný les.

O NĚCO DÁL: Monika zakopává, padá na zem a stahuje s sebou i Tomáše. Tomáš si ihned stoupá, stále drží Moniku pevně za ruku.

TOMÁŠ

Dobrý?

MONIKA

Jo.

Tomáš pomáhá Monice vstát, Monika opět stojí na nohou, podívá se na Tomáše, jemně se pousměje, když v tom jí velice rychle úsměv přejde, naopak se jí na tváři objeví zděšení - zezadu se k Tomášovi velkou rychlostí něco (OBLUDA) přibližuje (člověk v kostýmu udělaného z listí, větviček apod. - pod. jako maskáčový oblek „hejkal“), Tomáš se rychle otáčí, než však stačí zareagovat, tak ho ta „Obluda“ sráží na zem a perou se spolu (roztřesená KAMERA - detaily „Obludy“ nejdou vidět), Monika vše s hrůzou pozoruje. Po chvílce Obluda přepere Tomáše - Tomáš leží silně otřesený na zemi, Obluda jde po Monice, Monika před ní pomalu couvá, Obluda se po ní natahuje, sráží ji na zem... Tomáš vstává a skáče po Obludě, svaluje ji na zem, opět se spolu perou, Monika leží na zemi čelem dolů.

SUBJEKTIVNÍ POHLED MONIKY: KAMERA zabírá listí na zemi, pomalu se zvedá a natáčí se na Tomáše zápasícího s Obludou, Tomáš se podívá do KAMERY (na Moniku)...

TOMÁŠ  
Uteč!! (...) Dělej!!

Monika utíká pryč (stále SUB. POHLED MONIKY) - KAMERA „běží“ lesem, proplétá se mezi stromy, hlasitě slyšíme hluboké a rychlé DÝCHÁNÍ Moniky. KAMERA se blíží k okraji lesa... KAMERA „probíhává“ kolem posledních stromů a vbíhá na silnici, podívá se doprava a pak doleva - nalevo spatřuje rychle blížící se TERÉNNÍ AUTO, to začíná prudce brzdit až zabrzdí kousek před KAMEROU. Dveře auta se otevírají, ze zadních dveří vystupuje dívka a jde ke KAMERĚ - je to Lenka.

LENKA  
(dívá se do  
KAMERY)  
Jsi v pořádku?

Z auta vystupuje David, Tomáš a Monika. Stále SUB. POHLED MONIKY - Monika (KAMERA) zvedá ruce - v OBRAZU se objevují malé dětské ruce, KAMERA si je prohlíží.

STŘIH:

Celkový ZÁBĚR na „Moniku“ - Monika je malá Klára (viz. scéna č. 6), před obličejem má ruce a prohlíží si je.

ZÁBĚR na všechny stojící na silnici.

Detail na Kláru - Klára otevírá pusku, KŘIČÍ, KAMERA se přibližuje ke Klárčiným otevřeným ústům.

STŘIH:

37 TEMNOTA

KŘIK Kláry pokračuje až ustává.

ZÁVĚREČNÉ TITULKY

KONEC

**VŠECHNA PRÁVA VYHRAZENA**

**MICHAL GAJDŮŠEK**

**2006 - 2008**

[www.filmovani.cz](http://www.filmovani.cz)